

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: I. G.
st. přísl. M. r.
t.č. pobytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, č. j. OAM-372/ZA-ZA11-ZA03-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, č. j. OAM-372/ZA-ZA11-ZA03-2025 („napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 30. 5. 2025. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“) zamítl jako zjevně nedůvodnou. Proti napadenému rozhodnutí nyní žalobce brojí žalobou.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 29. 3. 2025. Při poskytnutí údajů k žádosti sdělil, že je státním příslušníkem Moldavské republiky a je moldavské národnosti. Je rozvedený a má jednoho syna. Syn má asi X let, narodil se v Moldavsku a nyní je se svojí matkou v Rusku. Ve vlasti žalobce naposledy bydlel ve městě X. Naposledy tam byl v únoru 2024, kdy vycestoval do ČR autobusem, od té doby je v ČR. Je zdravý a s ničím se neléčí. Nemá žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. Jako důvod pro žádost o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že si půjčil peníze na léčení svého otce. Otec nakonec zemřel a žalobce přijel do ČR vydělat peníze na splacení dluhu. V ČR způsobil autonehodu, usnul za volantem. Musel zaplatit škodu 160 000 Kč. Jiné důvody nemá.
3. Dle protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 2. 4. 2025 žalobce při pohovoru zopakoval, že potřebuje vydělat peníze na zaplacení dluhu, a že chce v ČR pracovat. V ČR se mu líbí. Konstatoval, že to jsou všechny jeho důvody pro žádost o mezinárodní ochranu. Po dobu šesti měsíců, kdy nemůže pracovat, bude bydlet u kamaráda. Ve vlasti má žalobce dva bratry, je s nimi v kontaktu. Jeho bratři nemají v Moldavsku žádné problémy.
4. V Moldavsku si žalobce půjčil asi 15 000 euro. Půjčil si od tří lidí, kteří půjčují peníze za nízký úrok. Později se dozvěděl od známých, že to jsou kriminálníci, kteří mají kontakty na policii. Peníze měl žalobce půjčené na tři roky, do roku 2026. Část dluhu zaplatil, ale kvůli autonehodě se mu to zkomplikovalo. Zaplacení má asi 7 300 euro. Smlouvu o dluhu má v Moldavsku. Pokud dluh nesplatí, přijde o dům po rodičích, kterým ručil. To ho velmi trápí.
5. Škodu způsobenou autonehodou v ČR žalobce zaplatil, odečítali mu ji z výplaty, takže výplatu skoro nedostával. Věřitelům do Moldavska žalobce peníze naposledy poslal v lednu 2025, kdy jim poslal 800 euro. Peníze posílá přes řidiče autobusu v obálce. V Moldavsku krom dluhu žádné problémy neměl. Jeho problém spočívá v tom, že se bojí, že mu zabaví dům. Žalobce uvedl, že kromě obavy ze ztráty domu se v Moldavsku ničeho neobává. V lednu 2025 bylo žalobci uloženo vyhoštění na 3 roky. O azyl dříve nežádal, neboť o této možnosti nevěděl. Závěrem uvedl, že by chtěl v ČR zůstat a chtěl by získat české občanství. Líbí se mu zde.
6. Součástí správního spisu je informace OAMP, *Moldavsko, základní přehled o zemi*, ze dne 15. 11. 2024 a informace OAMP, *Moldavsko, situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhém pobytu v zahraničí*, ze dne 7. 1. 2025.
7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu jsou důvody ekonomické. Žalobce sám uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá proto, že má ve vlasti dluh, který musí splatit a že chce v ČR pracovat. Neuvedl pak žádné skutečnosti svědčící o tom, že byl ve vlasti pronásledován, nebo že mu tam hrozí vážná újma. V případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, ani

vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu. Žalovaný shledal naplnění podmínek § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany proto zamítl jako zjevně nedůvodnou.

III. Žaloba

8. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil. Napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení věci a na nedostatečně posouzeném skutkovém stavu.
9. Moldavsko je považováno za tzv. bezpečnou zemi původu, nicméně žalobce má za to, že v jeho případě Moldavsko za bezpečnou zemi považovat nelze. Žalobce si zapůjčil ve vlasti peníze od věřitelů, kteří jsou mafiáni a mají úzké vazby na policii. Nyní žalobci vyhrožují těžkým ublížením na zdraví a smrtí zastřelením. Z důvodu vazeb věřitelů na policii se žalobce nemůže s vyhledáním ochrany obrátit na státní orgány své země původu. Moldavsko je relativně malou zemí, v úvahu proto nepřichází ani vyhledávání tzv. vnitřní ochrany přesídlením.
10. Žalobce o azyl neusiluje z ekonomických důvodů, ale z azylově relevantních důvodů, tedy kvůli nebezpečí, které mu v zemi původu hrozí. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Konstatoval, že při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil. Shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci. Přijaté řešení odpovídá okolnostem případu a je patřičně odůvodněno.
12. V průběhu správního řízení vyšlo najevo, že důvody žalobce pro podání žádosti jsou pouze ekonomické. Žalobce chce v České republice pracovat a legalizovat si zde pobyt. Žalobce v průběhu správního řízení netvrdil, že by byl ve vlasti vystaven jednání vykazujícím znaky pronásledování nebo vážné újmy. Ve vlasti neměl žádné potíže. Jako důvod pro podání žádosti označil potřebu vydělat si peníze na zaplacení dluhu. Uvedl, že chce v ČR pracovat, líbí se mu zde. To jsou jediné důvody, pro které o mezinárodní ochranu žádal. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které plyne, že azylové řízení neslouží jako prostředek k legalizaci pobytu či jako možnost získání pracovního povolení, a že pouhá nedůvěra ve státní instituce důvod pro udělení mezinárodní ochrany nezakládá.
13. Napadené rozhodnutí je zákonné a přezkoumatelné, vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Žalobní argumentace nezpochybňuje zákonnost napadeného rozhodnutí. V dalším žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a na spisový materiál. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, („s.ř.s.“), ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU, tzv. procedurální směrnice]. Ve věci rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
15. Žaloba není důvodná.

16. Dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu „*žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.*“
17. Pro aplikaci citovaného ustanovení jakožto zrychleného a zjednodušeného typu řízení ve věci mezinárodní ochrany je tedy nutné, aby byly kumulativně naplněny dvě podmínky: 1) Žadatel o mezinárodní ochranu neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z azylově relevantních důvodů nebo že mu hrozí vážná újma, a 2) uvádí pouze ekonomické důvody. Jsou-li tyto dvě podmínky splněny, již se podle § 16 odst. 4 zákona o azylu nepředpokládá posouzení, zda žadatel splňuje důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny nebo předpoklady pro udělení národního humanitárního azylu.
18. Předně je nutno uvést, že žalobce měl v průběhu správního řízení možnost a prostor k tomu, aby uvedl vše, co považoval za relevantní z hlediska své žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Na obtíže, kterých se obává v případě návratu do vlasti, byl navíc explicitně dotazován. Žalobce však pouze tvrdil, že má ve vlasti dluh a že chce v České republice žít a pracovat. Také uvedl, že se mu zde líbí a chtěl by získat české občanství. Když byl žalobce správním orgánem dotazován na to, co by mu ve vlasti hrozilo, pokud by dluh nesplatil, žalobce uvedl, že by mohl přijít o dům po rodičích, kterým ručí. Obava ze ztráty domu ho tížila nejvíce.
19. Žalobce ve správním řízení rovněž zmínil, že se později dozvěděl, že osoby, od kterých si půjčil peníze, jsou kriminálníci a mají kontakty na policii. S tímto tvrzením však žalobce žádné obavy nespojoval. Za nejpalčivější problém označil riziko ztráty domu po rodičích. Obava ze ztráty nemovitosti z důvodu platební neschopnosti však není skutečností bez dalšího relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Ztráta vlastní nemovitosti sama o sobě nepředstavuje pronásledování či riziko vážné újmy. Žalobce tak ani dle soudu neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Závěr žalovaného, učiněný na základě podkladů ke dni vydání napadeného rozhodnutí, byl proto zcela správný.
20. Obtíže žadatele o azyl stran obživy či možností seberealizace nelze bez přistoupení dalších okolností hodných zvláštního zřetele vnímat jinak, nežli jako důvody ekonomické (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54). Podá-li cizí státní příslušník žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky z toho důvodu, že zde chce pracovat a vydělat finanční prostředky na splacení dluhu, který má u soukromé osoby v zemi původu, a přitom jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí, jedná se pouze o ekonomické důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Takovou žádost je namísto zamítnout jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu (viz také rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2025, č. j. 56 Az 3/2024-26).
21. Teprve v žalobě žalobce uvedl že mu nyní věřitelé vyhrožují těžkým ublížením na zdraví a smrtí zastřelením. Žalovaný nemohl tvrzení žalobce bez svého zavinění zohlednit ve svém rozhodnutí, neboť toto tvrzení žalobce vznesl až po vydání napadeného rozhodnutí.
22. Soud je dle § 32 odst. 9 zákona o azylu povinen zvážit, zda nově nastalé či zjištěné skutečnosti mohou mít vliv na napadené rozhodnutí. Ustanovení nedokonale promítá požadavek na

úplný a *ex nunc* přezkum dle čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice, který má zajistit posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů v době rozhodování soudu, včetně zohlednění případných závažných změn situace v zemi jejich původu či osobních poměrů žadatele o mezinárodní ochranu. Tuto povinnost však nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztržštění vyličení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu do různých fází řízení, včetně přezkumného soudního řízení správního (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2023, č. j. 5 Azs 156/2023-41, a ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32).

23. Soud se proto novým tvrzením žalobce zabýval. Žalobce své jednověté tvrzení nikterak nerozvedl. Nevysvětlil, proč se o vyhrožování ve správním řízení nezmínil, ani neuvedl, že by se jednalo o novou skutečnost, kterou ve správním řízení tvrdit nemohl. Žalobce ani neposkytl bližší kontext údajného vyhrožování, tedy nepopsal kdy, kde, kým, jakou formou či při jaké příležitosti mu mělo být vyhrožováno.
24. V azylovém řízení je na žadateli, aby tvrdil skutečnosti stran důvodů své žádosti o mezinárodní ochranu. Je to právě žadatel o mezinárodní ochranu, kdo je primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany. Žadatele stíhá břemeno tvrzení, důkazní břemeno je následně rozloženo mezi něj a správní orgán (viz rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 Azs 214/2016-32).
25. Pokud v době od vydání napadeného rozhodnutí došlo ke skutečnostem relevantním pro žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, bylo na žalobci, aby skutkové okolnosti popsal v dostatečně konkrétních rysech. To žalobce neučinil. Absence jakýchkoliv bližších podrobností stran okolností údajného vyhrožování brání tomu, aby se soud mohl těmito skutečnostmi dále zabývat. Žalobce současně neuvedl žádný ospravedlnitelný důvod, který mu bránil v tom, aby teprve v žalobě vznášená tvrzení uvedl již v řízení před správním orgánem. A ani z okolností věci nejsou žádné takové důvody patrné. Nová tvrzení žalobce proto soud vyhodnotil jako nevěrohodná, uvedená toliko za účelem prodloužení řízení o jeho žádosti. Nejedná se proto o důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.
26. Další námitky žalobce byly jen velmi obecné, navíc směřovaly mimo podstatu řešené věci.
27. Tvrzení, že Moldavsko nelze považovat za bezpečnou zemi, je zcela irrelevantní. Žalovaný totiž žádost žalobce nezamítl jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 2 zákona o azylu z důvodu, že by žadatel pocházel z bezpečné země původu. Zamítl ji jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalobce neuváděl žádné důvody, pro které by mu ve vlasti mělo hrozit pronásledování či vážná újma; uváděl pouze důvody ekonomické.
28. Rovněž je irrelevantní i tvrzení o nemožnosti vyhledání vnitřní ochrany. Dostupnost vnitřní ochrany v zemi původu je z podstaty věci namísto hodnotit teprve tehdy, pokud je v řízení zjištěno, že žadateli o mezinárodní ochranu v zemi jeho původu skutečně hrozí pronásledování či vážná újma. Posuzování dostupnosti vnitřní ochrany nepřipadá v úvahu v případě využití procesního režimu § 16 odst. 1 zákona o azylu, který je založen na tom, že žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Dostupností vnitřní ochrany se žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela správně nezabýval.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, které mu žalobce vytýkal. Soud neshledal ani jiné důvody, pro které by bylo na místě napadené rozhodnutí zrušit; žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 30. října 2025

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně